

Posudek vedoucího bakalářské práce Jana Pazdiory: Fenomén prepperství: srovnání základních osobnostních dimenzí zástupců prepperského hnutí a většinové populace

Prepperství je pojem nejen v českém prostředí poměrně nově užívaný, označující jednotlivce, skupiny, nebo dokonce celé hnutí, připravující se na situaci, která nastane po zhroucení jednoho nebo i více pilířů, na nichž stojí naše civilizace. Očekávané příčiny jsou selhání technických vymožeností, ekologická či přírodní katastrofa, epidemie, válka apod. (Možné katastrofy se domýšlí snadno.) Prepper tuto událost chce přežít, proto se připravuje.

Prepperské hnutí začalo sílit a uvědomovat si samo sebe v USA kolem roku 2012 v návaznosti na očekávaný konec světa inspirovaný koncem mayského kalendáře.

Autor do problematiky uvádí čtenáře postupně, od různého uchopení jevu různými badateli a pozorovateli k vyjasnění a sjednocení pojmu (prepper vs. survivalista). Prepperství je jev mnoha tváří, je proto udělána hrubá typologie prepperů, škála typů prepera je velice široká, od celkem obyčejného člověka, který myslí na zítřek, až po paranoidního samotáře se zásobami ve vlastním bunkru. Je dále zběžně představena i tematika soudného dne zakotvená v mýtech, náboženstvích i v literatuře, a hrubý přehled dějinných událostí, kdy byl katastrofický konec na dosah. Je představena situace českých prepperů, jejichž komunikace se odehrává především na sociálních sítích.

V této bakalářské práci se autor zaměřil na osobnostní rysy prepera, což se jal prozkoumat za použití vlastního překladu dotazníku TIPI, který je modifikací klasického dotazníku Big five, zjišťujícího pět charakteristik, které víceméně postihují komplexní osobnost: extraverte, přívětivost, svědomitost, neuroticismus a otevřenost vůči zkušenosti. Jako hypotézu, již chtěl výzkumem potvrdit, byl předpoklad, že se prepeři budou v těchto osobnostních rysech lišit od většinové populace (výsledky většinové populace jsou součástí dotazníku, tuto normu lze porovnat s daty, které autor získal v dotaznících TIPI). Testovaným vzorkem bylo 377 dobrovolníků slyšících na oslovení „Vážení přátelé prepeři!“ a kteří se přihlásili na výzvu autora v uzavřené facebookové skupině a kteří bylo ochotni vypracovat dotazník, který dostali v elektronické podobě. Autor tak nakonec zpracoval data z 342 dotazníků od respondentů ve čtyřech věkových kategoriích z řad českých prepperů – mužů (ženy z výzkumu vyřadil pro jejich malý počet).

Celkové hodnocení: S radostí vyzdvihuji některé rysy díla, jako je přehlednost, čtivost, zajímavost, stylistická kultivovanost. Velmi časté chyby interpunkční i gramatické však

poškozují sdělnost obsahu. Dále je třeba pochválit technické zvládnutí dotazníkového šetření a analytické zpracování dat. To že výsledek není nijak převratný, očekávané rozdíly se projeví jen nenápadně a jen u některých faktorů, u faktoru extroverze dokonce zrcadlově obráceně, s kvalitou práce už nijak nesouvisí.

K úplné spokojenosti mně však schází jedna věc. K limitům vlastního výzkumu, jež autor reflektuje, by bylo ještě potřeba trochu se zamyslet nad limity použitého dotazníku. Otázky v dotazníku, aspoň podle stručné ukázky dotazníku na str. 90 – 91, se ptají způsobem: „Považuji se za člověka přívětivého?“ Takto zjištěný osobnostní rozměr může působit jako objektivizující, ale je založen jen na sebehodnocení, nevzniká v interakci s nějakou obecnou normou, třeba s druhými lidmi. Takovéto posouzení sebe sama může být málo relevantní.

Práce je zajímavá a přínosná. Doporučuji k obhajobě a navrhuji známku dvojku. Avšak v případě zdárného průběhu obhajoby budu souhlasit i s jedničkou.

V Praze, FHS UK, září 2017

Eliška Pincová